



ПОСТУПЬ

## ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ С ДНЕМ РОЖДЕННЯ

15 августа

Мирослава Ивановича ЖАЛДАКА — акдемика АПНУ, завкафедрой Національного ледуніверситета ім. М. Драгоманова.

Анатолія Ігнатівича СЛЮСАРЕНКО — декана історического факультета Національного університета ім. Т. Шевченка.

16 августа

Михайла Лукича СЯТІНЮ — народного депутата України.



18 августа

Валерія Александрівича БЕССАРАБА — народного артиста України.



В Полтаве на фасаді кінотеатра «Колос» открыта меморіальна дошка видаючому актеру театра і кіно Володиміру Гайдорову в честь 110-ліття со дня его рождення. Гайдоров снявся более чем в 20 фільмах, в том числе «Отец Сергей» (1918), «Сталинградская битва» (1949), «Герой Шипки» (1954). Лауреат Госпремии за фільм «Сталинградская битва».

На Одесской киностудии идет подготовка к съемкам нового фільма Киры Муратовой «Настройщик». В основе сюжета — две новеллы знаменитого революционного сыщика Аркадия Кошко, написавшего «Историю рос-

сийского сыска». В фільме будут сниматься Рената Литвинова, Нина Русланова, Алла Демидова. На главную роль утверждён комик группы «Маски» Георгий Делев.

В Новограде-Волынском Житомирской области состоялся фестиваль «Лесині джерела», посвященный 90-летию со дня смерти Леси Украинки и 40-летию создания ее мемориального музея в Новограде-Волынском. Здесь же прошел Всеукраинский конкурс аутентичного пения «Пісня долю вишила». В нем приняли участие 19 коллективов из 14 областей.

Ансамбль спортивного танца «Дети

с улицы» Харьковского военного университета войск ПВО принял участие в международном творческом фестивале молодежи в Праге. «Дети с улицы», а это 29 талантливых детей военнослужащих и два курсанта военного университета, — частые участники и лауреаты подобных фестивалей.

Главный приз Ялтинского международного фестиваля продюсерского кино Украины и России получил фільм «Бедный, бедный Павел» (режиссер Виктор Мельниченко, продюсер Юрий Сергеев). Он рассказывает о судьбе российского императора Павла I, роль которого сыграл Виктор Сухорук.

Специальные призы получили продюсеры Николай Машенко (за фільм «Богдан-Зиновий Хмельницкий») и Светлана Дружинина (лента «Вторая невеста императора», Россия). Победителей определяли зрители.

Здесь же, в Ялте, 7 августа прошел рок-фестиваль «РУПОР», посвященный проведению года России в Украине. На сцене, поставленной прямо на набережной Ялты, выступили группы «ВВ», «Агата Кристи», «Грин Грей», «Скрябин», «Би2», а также Найк Борзов и Чичерина.

В Макеевке на Донбассе прошли «Дни Ханжонкова на родине», во вре-

мя которых был заложен фундамент будущего памятника режиссеру, сценаристу и продюсеру Александру Ханжонкову. Памятник будет ваять известный скульптор Зураб Церетели.

В Киеве певец Александр Пономарев отметил 30-летие. В программе, подготовленной им к этой дате, звучали только арии из классических опер.

Третий год подряд собираются в Болехове (Ивано-Франковская обл.) художники из всех регионов Украины, чтобы совместно поработать на плене-

ре. Их творческое общение продлится две недели и завершится в середине августа совместной выставкой, посвященной природе Закарпатья.

В Чернигове открылась выставка картин художника Андрея Мордовца, приуроченная к его 85-летию. На полотнах запечатлена история Украины — от голодомора и Великой Отечественной до наших дней.

В Запорожье состоялся фестиваль казачьих боевых и традиционных искусств. Участвовали школы боевых искусств из Львова, Киева, Одессы, Днепропетровска, а также Кубани и Новосибирска.



# «ИНТЕР» приглашает в «Українські мандри»

Зрители «Интера» имеют возможность три раза в неделю отправляться с Игорем ЧИЖОВЫМ в «Українські мандри». Занятие, надо сказать, не только познавательное и приятное, но и необходимое. Во-первых, потенциальные путешественники, отправляясь в дорогу, узнают, где именно необходимо остановиться, а, во-вторых, программа оставляет право выбрать места, «...мандрами» нехоженые. Пока же мы смотрели первые серии, съемочная группа колесила по Подолью (современные Винницкая, Хмельницкая, часть Тернопольской, Черкасской и Одесской областей).

— Подольский край порадовал нас невероятным разнообразием всевозможных обрядов, песен и ремесел, сохранившихся с незапамятных времен, — рассказывает автор проекта Игорь Чижов. — Как ни странно, такое изобилие создавало и определенные трудности: приезжаешь в село, чтобы записать фольклорный коллектив, а их там целых три. И каждый надо послушать, со всеми пообщаться...

Например, в Бохониках мы увидели прекрасный «Зажинковый обряд». Показал нам его коллектив «Брыкса», название которого напрямую связано с тем, что мы увидели. Женщины, вяжущие первый сноп, несут его с обрядовыми песнями и действиями на зерновой двор, где начинается гулянка, причем до состояния «брыкания». Мужчины же в это время должны сидеть дома и заниматься «женской» работой. Для нас как для дорогих гостей, правда, сделали исключение, и мы смогли поучаствовать в празднике в полной мере. А заправляла, кстати, обрядом единственный на Винничине кавалер Ордена Святой княгини Ольги — Анна Коваль. В Могилеве-Подольском познакомились с не менее удивительной женщиной, занимающейся, кажется, всеми существующими видами народного творчества — делает вытканки, кукол из кукурузы, освоила все техники писанкарства, хотя фир-

менным своим продуктом считает шкрябанки. Там же неподалеку, в селе Буша, посетили уникальный центр каменной скульптуры, куда съезжаются лучшие мастера со всей Украины, чтобы продемонстрировать свое искусство. С древних времен в этих местах существовали каменоломни, и, более того, в скалах сохранились еще дохристианский склеп с барельефными изображениями славянских символов — оленя, жреца, дерева. А на кладбищах XVIII — XIX веков до сих пор высечены кресты, вытесанные из цельного камня.

Не могли мы, конечно, проехать и мимо жемчужины края — Каменец-Подольска, во внешнем облике которого навсегда запечатлелись бурные события минувших времен. Взять хотя бы кафедральный собор Петра и Павла. Он настолько приглянулся туркам, захватившим город в конце XVII века, что превратили его в мечеть: украсили интерьер вязью, сделали площадку для муззина и пристроили минарет. Вернувшись через два десятилетия поляки интерьер храма восстановили, минарет рушить не стали, а поставили на его вершине фигуру Божьей Матери.

Что же касается знаменитой Каменец-Подольской крепости, то, уверяю, лучше всего приехать сюда и увидеть все самому или — в «Українських мандрах» на «Интерере».

Ирина РОЛИК



# «ІМЕНА» з Оксаною Марченко

Клара Степанівна Лучко належить до тих актрис, які були щедро наділені й глядацькою любов'ю, і званнями та нагородами, і, звичайно, ролями. Недарма Автобіографічний інститут у Кембриджі назвав її жінкою тисячоліття в галузі кінематографу.

А починається творчий життєпис актриси з того, що в невеликому селі під Полтавою школярка Клара Лучко грала на каганці цвяхи і накручувала на них волосся, щоб стати схожою на Тамару Макарову. Далі все було наче в казці з щасливим кінцем: дівчина з провінції у сукенці, пошитої зі старого прапора, поїхала вступати до ВДІКу — і стала студенткою. При-

житися в Москві їй було непросто. Клара Степанівна згадує, що часто бракувало кілька копійок на метро, і вона блукала біля входу, сподіваючись знайти кілька мідяків, а потім їхала тролейбусом — звичайно ж, без квитка. Вона наймала найдешевше помешкання далеко від міст, і спати їй доводилося, згорнувшись клубочком на великому плетеному кошику. Але все це мало великого значення, адже вчилася вона в Герасимова та Макарово!

Дипломною роботою Клари Лучко була невелика роль у «Молодій гвардії». Її помітили, похвалили, але молоді актриса була не дуже задоволена: вона мріяла зіграти Ульяну Громову... Потім прийшов режисер із Києва і запросив Лучко на роль у фільмі

«Батьківщина капітана». Картина була невдалою, як і наступна стрічка «Три зустрічі». Клара переживала розчарування і навіть думала піти з кіно. Та потім на неї звалився шалений успіх «Кубанських козаків». А фільм Яна Фріда «Дванадцять ніч» приніс Лучко світову славу. Клара Степанівна згадує, що коли картину повезли на шекспірівський фестиваль в Единбург, критика була в захваті, а місцеві газети писали, що радянська актриса переграла саму Вів'єн Лі.

Лучко знялася у більш як шістдесяті фільмах, і всі вважали її кар'єру беззмарною, проте в неї був період зловісного затиштя: їй перестали пропонувати кіноролі. Втім, навіть тоді вона не втрачала творчої форми — працювала в Театрі кіноактора і чекала

своєї, можливо, найголовнішої ролі. Врешті режисери зрозуміли, що Лучко — характерна актриса і здатна втілювати на екрані складний драматичний образ. Пропозиції знову з'явилися.

Найбільшу популярність їй принесла роль Клавдії Пухлякової у фільмі «Циган». До речі, зйомки картини довго відкладалися, бо режисери не могли підібрати актора на роль Будулая. Пробувалися і Сліченко, й Джигарханян, але навіть вони не відповіли режисерському задуму. І тоді Клара Степанівна показала режисерові фото Михайла Волонтира, з яким знімалася раніше. Партнерські стосунки на майданчику переросли не просто в дружбу, вважає Клара Степанівна, а майже в родинні взаємини. Коли Волонтир був потрібна складна й дорога операція, Клара Степанівна першою прийшла на допомогу, організувала збір коштів. Одна з останніх спільних робіт Лучко і Волонтира — фільм «Чи винна я», сценарій якого написала Клара Степанівна. А почалося все з того, що якийсь купе жінка, хвора на алкоголізм, повідала актрисі свою життєву історію...

У своє особисте життя Клара Лучко журналістів зазвичай не пускає. Але для програми «Імена» зробила виняток і розповіла й про своє перше кохання (до речі, нерозділене), і про те, як на зйомках «Кубанських козаків» вона закохалася в Сергія Лук'янова (який, на жаль, рано пішов з життя через хворобу), і про свою нинішню родину. Особливо тепло згадує Клара Степанівна свою бабусю Кілю, просту, неписьменну селянку, яка від природи була наділена сильною інтуїцією, розумом і смаком. Навіть ставши відомою актрисою, Клара Степанівна завжди радилася з нею, коли підбирала нове вбрання. Клара Лучко вважає себе людиною багатою — на ролі, на капелюшки (вона має їх цілу колекцію), на любов сім'ї і, звичайно ж, на друзів. Серед тих, з ким їй пощастило зустрітись і приязнювати, — Пабло Пікассо, Радж Капур, Фернан Леже, Жерар Філіпп... Та хоч як високо піднялася її доля, Клара Лучко завжди пам'ятала, хто вона і звідки. У найтяжчі хвилини життя вона брала з полиці томик поезій Лесі Українки, перечитувала, плакала, але знаходила в цих віршах велику підтримку для себе.

Фільм телесеріалу «Імена», присвячений Кларі Лучко, вийде в ефірі Першого Національного каналу 16 серпня о 21.45; повтор — 17 серпня о 10.05 на УТ-2.



## НЕЗАБОРОМ

Змалку Андрій Шевченко мріяв бути футболістом. Та навіть у найсміливіших фантазіях йому не марилося те, що вийде в дійсності: хлопець, що босий ганяв м'яча по сільських полях, стане найдорожчим футболістом Східної Європи! Захоплені вболівальники порівнюватимуть його з торнадо, що змітає все на своєму шляху. Торнадо, зупинити який здатні лише травми... Улітку 2002 року, під час матчу на кубок УЄФА, Андрій серйозно пошкодив коліно, а після операції — на довгі місяці вийде з гри. Не грати буде важко. Щоб запобігти стресу, він їздитиме з міста, коли там проходять матчі, та вимикатиме

телевізор під час трансляції гри. Втім, легендарному форварду буде набагато тяжче відмовуватися від літток, які поширюватимуть жажді до сенсацій журналісти. Знемагаючи від бездіяльності та газетних нісенітниць, Андрій навіть не зможе поділитися своїм болем із рідними: батьків, які на той час вже мешкатимуть у Милані, турбувати буде не можна: татові зробили пересадку серця...

Фільм телесеріалу «Імена», присвячений Андрію Шевченку, вийде в ефірі Першого Національного каналу 23 серпня о 21.45, повтор — 24 серпня о 10.05 на УТ-2.



10 лет на рынке Украины

выделенные линии:

- 64 К – 199 у.е.
- 128 К – 349 у.е.
- 256 К – 739 у.е.

У НАС САМЫЕ ЗЕМНЫЕ ЦЕНЫ,

А КАЧЕСТВО...

e-mail: sales@ukrsat.com

www.ukrsat.com

http://support.ukrsat.com

Тел.: (380 44) 258-63-15, 238-25-97

Лин. № 244280 от 30.01.2003 г.